

WELPENKAMP HERFST 1991

Alweer een schrijfsel van onze literaire redactie, die op deze wijze de verloedering in Scoutingland wil tegengaan. Onderwerp is het herfstkamp van de Zaterdagmiddaghorde d.d. 25, 26 en 27 oktober 1991.

Hoofdstuk 23

(Waarin de Zaterdagmiddag op kamp gaat en Vrouwe Fortuna blijkbaar net even thee zetten is).

Het begon allemaal zo mooi, op die prachtige herfstavond in oktober. Nou ja, mooi, ongeveer 30 welpen die schreeuwden, gilden en broddelden. Nadat de leiding een poging had gedaan het kamp te openen, vond de eerste ceremoniële fase van de doping van de Weledelhooggeboren Dave (Sars) plaats: de welpbestendigheidstest.

Deze test houdt in dat je 1 1/2 seconde voorsprong krijgt op een welpenhorde en dan maar hoopt dat ze je niet te pakken krijgen. Helaas voor Dave werd hij wel door de meute onder de voet gelopen, dit onder de voet lopen door een welpenhorde gebeurt net zo drastisch als een kudde buffels dat doet; een toevallige voorbijganger (nou ja, toevallig), te weten de heer Ritsaert op zijn brommertje, werd eveneens 't slachtoffer. Na deze test werd Dave onder passend Gregoriaans gezang op de Deel gevraagd of hij deze welpenhorde tot zijn wettelijke horde wilde nemen. Nadat hij hierop volmondig: 'Eh, nou ja, laten we 't maar proberen' had geantwoord, gooide onze lieftallige assistente Kitty een emmer water vanaf de balustrade over de gedoopte. Daarna deed ondergetekende hem de groepsdas om.

Na deze officiële gebeurtenis bleek dat

Ritsaert een (ongeoopende) brief van z'n Tante
Truus uit Schinnopgeul,
tijdens het
gevecht
was kwijtgeraakt.

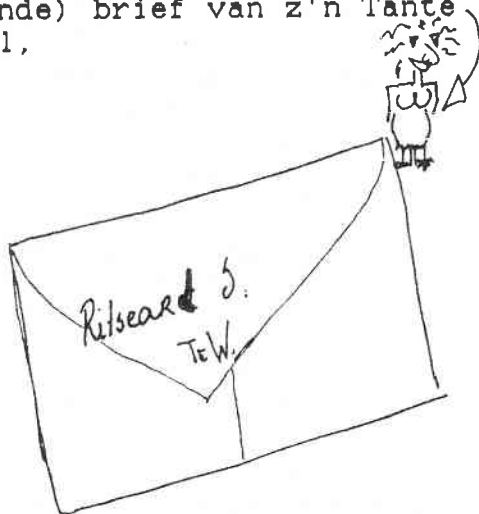
Met z'n
allen
besloten we
toen te
helpen
zoeken.
Derhalve
liepen we de
hele route
die
hij gereden "🏍️"
had, af, tot
aan

huize Borsboom toe.

Nadat we met 30 welpen vastgesteld hadden dat
de brief ook niet binnen lag, gaven we de
moed maar op en keerden we terug. Het was wel
heel vervelend voor Ritsaert, want in de
brief zat een erfenis van zijn tante.

Op de Boerderij deden we nog een spelletje
met pollepels dat we van de Ochtendhorde
hadden gejat (maar ja, de Ochtend jat zo vaak
iets van de Middag en Ad is toch kaal).
Aansluitend was er kampvuur, met echt vuur,
en gitaar, en chocomel. Ondertussen vond
Michel toch nog Ritsaerts brief.

Na het kampvuur gingen we nog even film
kijken. Tijdens de film kwam Reinder
(Martin's broertje, redactie) het leidersteam
als kookstaf versterken. Toen de film afge-
lopen was, bleek 't overigens wel een beetje
laat te zijn. Daarom gingen we maar pitten.
De leiding dacht nog even een film te gaan
kijken maar geen een heeft het einde gezien.

Zaterdag stonden we vroeg op om maar niet lastig gevallen te worden door Zaterdag-ochtendwelpen, Esta's, Bevers en andere gevaarlijke Mars-bewoners.

Tot onze schrik ontdekten we tijdens het ontbijt dat de brief van Ritsaert z'n tante verdwenen was. In plaats daarvan lag er een cassettebandje, met daarop een speurtocht van een zekere Bende van Vijf, naar een plek waar we losgeld neer moesten leggen om de brief terug te krijgen.

Na het ontbijt zijn we naar de binnenstad vertrokken (op de fiets) om smokkelaartje te doen en na smokkelaartje gingen we lunchen op de 1e etage van het station, wat ik eenieder van harte aanbeveel, de ambiance is werkelijk subliem.

Om 12.30 uur begonnen we, zoals op het bandje aangeduid, met de speurtocht. Onderweg hebben we nog even gevlagroofd in 't Bredius.

Uiteindelijk hebben we 't valse geld op de losgeldplek gelegd en warempel, een zeer onguur tiep wisselde het geld om voor de brief. We kregen dit tiep niet te pakken en besloten de brief maar te openen. Er zat geen erfenis in, maar een briefje van Tante Truus dat de erfenis pas volgende week kwam en dat Ritsaert maar de groeten moest doen aan z'n ouders en z'n broertje Wouter. Wij dus balen, al die moeite voor niks.

Terug op de Boerderij besloten we nog een film te gaan kijken. Helaas was de videoband kapot, gelukkig hadden we nog een ander. Ondertussen arriveerde de rest van onze staf de cuisine (Claus en broertje), die binnen een uur een eenvoudige, doch voedzame maaltijd op tafel zetten.

Na het eten gingen we op kamp. Dat wil zeggen, we verhuisden vanwege enkele bureau-

cratische kortsluitingen, naar Montfoort.
 Daar angekommen, hebben we gekleed en gegipst
 en daarna (alweer?) een film gekeken. Met wat
 vertraging door een lekke band, arriveerde
 Marcha met wat versterking (Wout, Ritsaert en
 Dave (K)). Na de film zijn we maar gaan
 slapen. ^(The best)

Zondag ontbeten we en begonnen we met de
 terugtocht (ontbijt echter zonder koffie,
 vanwege doorgeslagen stoppen en onvindbare
 meterkast).

Het goederenvervoer ondervond een klein
 uurtje vertraging door wat logistieke
 communicatiestoornissen.

Maar goed, alles
 kwam toch
 nog op z'n
 pootjes
 terecht,
 zoals
 Tacitus
 al zei.

Na afloop evalueerde de leiding nog effetjes
 (met veel, heel erg veel koffie) en zo komen
 we aan het eind van een door technische
 problemen gekweld kamp. Benieuwd wat er de
 volgende keer weer te beleven valt in
 Kampenland.

De literaire redactie
 van de Zaterdag-
 middaghorde

(Meneer Fant)

